

[Indenrigsministeren.]

der frivilligt er overgået til beskatning med fælles beskatningsprocent.

For købstæder med under 4 000 indbyggere, deres omegnskommuner samt sognekommuner, der frivilligt går over til beskatning med fælles beskatningsprocent, blev der ved ændringen af kommuneskatteloven i februar 1960 indført den særregel, at de kunne anvende personfradrag på 3 000 kr. og 2 000 kr. henholdsvis for forsørgere og ikke-forsørgere. Denne særregel berøres ikke af nærværende forslag. Disse kommuner kan derfor, hvis de ønsker det, fortsat anvende fradrag på 3 000 kr. og 2 000 kr.

Endvidere foreslås det, at sognekommuner, som frivilligt er overgået til systemet med fælles beskatningsprocent, og som for indeværende skatteår anvender forsørgerfradrag på 4 000 kr., fortsat kan anvende fradrag af denne størrelse.

I forbindelse med afskaffelsen af børnefradragene foreslås det, at den 14 pct.s beskatning, der hidtil er gået op til 20 000 kr., kommer til at gælde alle skalaindkomster op til 30 000 kr., hvilket vil sige, at skatteydere med skalaindkomster mellem 20 000 kr. og 30 000 kr. får en lettelse af grundbeløbene på indtil 600 kr., nemlig 6 pct. af 10 000 kr. Størrelsen af denne skattelettelse vil dog afhænge af udskrivningsprocentens størrelse. Kun hvis udskrivningsprocenten er netop 100 og forbliver uændret, vil lettelsen blive 600 kr. for en skalaindkomst på 30 000 kr. Med hensyn til beskatningen af skalaindkomster over 30 000 kr. er der alene foretaget den ændring af skalaen, som er en umiddelbar følge af forhøjelsen af proportionalbeskatningen fra 20 000 kr. til 30 000 kr. de steder, hvor man benytter rateskala.

I de sognekommuner, der fortsat ligner efter lejligheden, er små indtægter ikke automatisk fritaget for kommuneskat, men det er overladt til sognerådenes egen afgørelse, hvorvidt sådanne indtægter skal fritages helt eller delvis. Regeringen har imidlertid fundet det rigtigt og rimeligt, at de mindste indtægter sikres fuld skattefritagelse — sådan som tilfældet jo er i byerne — og det foreslås derfor, at indtægter under 1 800 kr. og 1 200 kr. for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere skal være fritaget for kommuneskat i de kommuner,

der fortsat anvender det gamle beskatningssystem. Den økonomiske baggrund for dette forslag er, at der også i disse kommuner sker en udvidelse af beskatningsgrundlaget ved børnefradragenes bortfald, selv om børnefradragene dér ikke altid har den samme størrelse som i købstæderne.

I sognekommuner har indkomster mellem 1 200 kr. og 1 300 kr. hidtil kunnet nedsættes med 90 pct. og indkomster mellem 1 300 kr. og 1 500 kr. med 80 pct. Intervallerne for de to indkomstgrupper, der altså nu udgør henholdsvis 100 kr. og 200 kr., foreslås — dog kun for så vidt angår familieforsørgere — forhøjet til henholdsvis 200 kr. og 300 kr., det vil sige, at indkomster mellem 1 800 kr. og 2 000 kr. kan nedsættes med 90 pct. og indkomster mellem 2 000 kr. og 2 300 kr. med 80 pct.

Der sker altså i disse kommuner følgende 3 ændringer: børnefradragene bortfalder, indkomster under en vis grænse fritages helt for kommunal indkomstskat, og de intervaller, inden for hvilke der kan ske en særlig stor nedsættelse af indkomsten, udvides for familieforsørgeres vedkommende.

I øvrigt er reglerne om beskatningen i sognekommuner, der ligner efter lejligheden, uændret.

I de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt i de som bilag hertil optagne tabeller — hvortil jeg skal henviser — er der redegjort for forslagens virkninger i 2 af hovedstadskommunerne og i 2 købstadskommuner.

Disse tabeller viser de kommuneskatbeløb, der ville have været pålignet i skatteåret 1960-61, for skatteydere med indkomster af forskellig størrelse, såfremt forslaget havde været gældende i dette skatteår. Der er ved disse beregninger — det vil jeg gerne gøre opmærksom på — taget hensyn til, at børnefradragene falder bort, at personfradraget for forsørgere forhøjes, og at rateskalaen for Københavnsområdet ændres. Derimod er der ikke taget hensyn til de forskydninger i den kommunale indkomstbeskatning, der vil være en følge af, at staten ifølge de fremsatte ejendoms-skattelovsforlagskal overtage kommunernes direkte andel i folke- og enkepensionsudgifterne.

I Københavns kommune vil de foreslåede ændringer medføre nedsættelser i kommune-